

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.286/2020/5.

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke

. Tibold Ágnes előadó bíró

. Osztovits András bíró

A felperesek: I. rendű

II. rendű

A felperesek képviselője: 1000. sz. Ügyvédi Iroda ügyintéző: Dr. Dantesz Péter ügyvéd)

Az alperes:

Az alperes képviselője: dr. Matuszka István jogtanácsos

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

ővárosi Ítéltábla, 16.Gf.40.646/2018/5. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

ővárosi Törvényszék, 30.G.42.806/2016/3. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 825.100 (nyolcszázhuszonötezer-egyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes jogelődje, az F K B Zrt. Részvénytársaság (a továbbiakban: alperes) mint hitelező és zálogjogosult, a felperesek mint adósok és zálogkötelezettek (valamint egy perben nem álló további személy mint zálogkötelezett) 2007. augusztus 15-én közjegyzői okiratba foglalt, CHF alapú, szabad felhasználású, részben hitelkiváltási célú kölcsönszerződést kötöttek, amelyben az alperes 82.718 CHF összegű kölcsön forintban történő folyósítását vállalta, legfeljebb 11.400.000 Ft erejéig.
- [2] A szerződés III.2. pontjában a kölcsön árfolyamkockázatával kapcsolatban az adósok kijelentették, hogy az erre vonatkozó, a hitelező által részükre nyújtott részletes tájékoztatást megismerték, a devizahitel igénybevételevel együtt járó és kizárólagosan őket terhelő árfolyamkockázattal tisztában vannak. A szerződés aláírásával tudomásul vették, hogy ezen kockázat vagyoni kihatásait teljes mértékben ők viselik. Kijelentették, hogy az árfolyamkockázatból adódó lehetséges hatásokat alapos

megfontolás tárgyává tették. A kockázatot fizetőképességüknek és vagyoni helyzetüknek megfelelően mérlegelve vállalják.

- [3] A felperesek által a szerződéskötés napján aláírt „Tájékoztatás a külföldi devizában történő finanszírozás általános kockázatairól” megnevezésű okirat szerint az ügyfél tudomásul vette, hogy a bank a folyósított kölcsönösszeget az ügyfél által választott devizanemben tartja nyilván, és arra vállalt kötelezettséget, hogy a kölcsönt e választott külföldi devizában fizeti vissza. Tekintettel arra, hogy a forint és a deviza átváltási aránya - árfolyam - a napi piaci mozgások hatására változhat, a bank felhívta a figyelmet, hogy egy esetleges kedvezőtlen árfolyamváltozás/emelkedés előre nem látható, előre ki nem számítható többletköltséget okozhat. Ha a finanszírozás devizanemének a forinttal szemben esik az árfolyama, úgy csökken a finanszírozás forint ellenértéke. Az a helyzet is előállhat, hogy az ügyfeleknek kevesebbet kell visszafizetniük, mint amennyi a kölcsönszerződés megkötésekor kiszámított forint ellenértékek alapján elvárt volt. Fordított esetben, ha a finanszírozás devizanemének a forinttal szemben nő az árfolyama, úgy növekedik a finanszírozás ellenértéke, a tőkeösszeg és kamat törlesztőrészek megfizetéséhez ebben az esetben magasabb forint összeg szükséges. Ez esetben a felvett devizahitel visszafizetéséhez több forintot kell a megfelelő devizanemre átváltva felhasználniuk. A kamatláb rendszeres időközönként - a kamatperiódusoknak megfelelően - változik, és a devizanem mindenkor piaci viszonyaihoz fog igazodni. A kamatszint a forint kamatszintjétől eltérő tendenciát követhet. A bank nem tud felelősséget vállalni arra, hogy a piac kedvezőtlen alakulása miatt az ügyfélnél adott esetben bekövetkező többletterhet átvállalja. A tájékoztatás utolsó előtti bekezdése szerint a kölcsönszerződésen az ügyfelek aláírásukkal igazolták, hogy ennek a finanszírozásnak a kockázatairól világos tájékoztatást kaptak, a kockázati összetevőket ismerik, és a hitelt ennek ismeretében is fel kívánják venni.
- [4] Alperes a felperesekkel szemben a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2. tv.) alapján öt terhelő elszámolási kötelezettségének eleget tett. A forintosítás az egyes fogyasztói kölcsönszerződések devizanemének módosulásával és a kamatszabályokkal kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló 2014. évi LXXVIII. törvény alapján megtörtént.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [5] Felperesek módosított, (a felülvizsgálati eljárás tárgyát képező) másodlagosan előterjesztett kereseti kérelmükben kérték, hogy a bíróság állapítsa meg a kölcsönszerződés III.2. pontjának [2] pontjában idézett rendelkezése és a kockázatfeltáró nyilatkozat tisztességtelenségen alapuló érvénytelenségét a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 209. § (1) bekezdése, valamint a 209/A. § (2) bekezdése alapján. Jogkövetkezményként a szerződés ítélethozatalig terjedő hatályossá nyilvánítását kérték azzal, hogy a még fennálló tőketartozásuk (a felülvizsgált elszámolásban kimutatott 11.525.267 Ft-tal szemben) 3.274.403 Ft.
- [6] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, vitatta annak jogalapját és összecszerűségét is.

Az első- és másodfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.
- [8] A felülvizsgálati kérelemmel érintett körben a döntését azzal indokolta, hogy az alperes csatolta a felperesek által aláírt kockázatfeltáró nyilatkozatot, annak tartalma világos és érthető volt. A szerződés III.2. pontja rögzítette, hogy az árfolyamkockázat kizárólag az adósokat terheli, valamint azt is, hogy ennek vagyoni kihatásait ők viselik. Ebből nem vonható le olyan következtetés, hogy az

esetleges emelkedés korlátozott, annak lenne felső határa, illetve hogy az árfolyamváltozás lehetősége ne lenne valós. Az alperesnek a több éves árfolyam alakulásról nem kellett tájékoztatást nyújtania.

- [9] A felperesek fellebbezése folytán eljáró ítéletábra ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [10] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást részben kiegészítve rögzítette, az I. rendű felperes perbeli nyilatkozata szerint az aláírás előtt elolvasta az árfolyamkockázatra vonatkozó külön dokumentumot, a bankkal „végig beszéltek” a szerződést. Értette, hogy amennyiben növekszik az árfolyam, akkor nőhet a törlesztőrészlet is. A II. rendű felperes is elolvasta a szerződést, nyilatkozata szerint akkor mindent értettek, utólag derült ki számukra, hogy mégsem világos, mennyi változás lehet a hitellel kapcsolatban. Az ítéletábra rögzítette továbbá, hogy a felperesek a perbeli szerződést megelőzően, 2006. szeptember 6-án 37.710 CHF összegű, deviza alapú kölcsönt vettek fel a H Banktól.
- [11] Az ítéletábra osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját a tekintetben, hogy az árfolyamkockázattal kapcsolatos szerződéses rendelkezés nem tisztességtelen. Maga is úgy ítélte meg, hogy a szerződés és a szerződéskötéskor a felperesek által aláírt kockázatfeltáró nyilatkozat tartalma világos és érthető volt, figyelemmel az rPtk. 209. §-ában, 209/A.§ (2) bekezdésében, a 2/2014. PJE határozat 1. pontja indokolásában, illetve a deviza alapú kölcsönszerződésekkel kapcsolatos perekben felmerült egyes elvi kérdésekről szóló 6/2013. PJE határozat 3. pontjában írtakra. Azt a felperesek személyes előadása is megerősítette. Az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás tartalmazta azt a figyelemfelhívást, hogy egy esetleges kedvezőtlen árfolyamváltozás, árfolyam emelkedés előre nem látható, előre ki nem számítható többletköltséget okozhat.
- [12] Az ítéletábra az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás megfelelősége körében értékelte az alperes volt alkalmazottjának tanúvallomását is, amely szerint úgy tájékoztatták az ügyfeleket, hogy az árfolyamkockázat kizárólag őket terheli, és a tájékoztatás arra is kiterjedt, hogy annak nincs felső határa. Megjegyezte, hogy a tanú ezen nyilatkozatára a felperesek nem tettek észrevételt.
- [13] Az ítéletábra a hazai joggyakorlaton túl figyelembe vette a releváns, az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) időközben meghozott C-51/17., C-483/16., valamint C-227/18. számú ítéleteit is. Ezen határozatok, valamint a C-26/13., C-186/16. számú ítéletek tükrében sem látta megváltoztathatónak az elsőfokú bíróság ítéletét. Utalt a Kúria Elnöke által felállított Konzultációs Testület 2019. április 10-i Emlékeztetőjének 2. pontjára, miszerint annak megítélése, hogy az adott ügyben az árfolyamkockázatról adott tájékoztatás tisztességes volt-e, a bizonyítékok összességének értékelésén alapuló mérlegelési kérdés. Ezen Emlékeztető 5. pontja értelmében az, hogy az árfolyamkockázatról való tájékoztatást tartalmazó okirat aláírására a szerződéskötéssel egyidejűleg kerül sor, akkor nem kifogásolható, ha a félnek a szerződés aláírását megelőzően elegendő idő állt rendelkezésére annak áttanulmányozására. A felperesek a per során nem hivatkoztak arra, hogy kevés idő állt rendelkezésükre a szerződés aláírásakor.
- [14] Az ítéletábra jelentőséget tulajdonított annak a ténynek, hogy a felperesek által kitöltött, aláírt kölcsön igénylés, a 2007. augusztus 15-én kelt, közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés és a felperesek által aláírt árfolyamkockázatra vonatkozó külön dokumentum mellett a felpereseknek már korábbi tapasztalata is volt a deviza alapú kölcsön természetét illetően, mivel már 2006-ban is deviza alapú hitelt vettek fel.
- [15] Az összes becsatolt dokumentumot, a felperesek személyes előadását és a meghallgatott tanúk vallomását összességében értékelve az ítéletábra megállapította, hogy a deviza alapú szerződés megkötésének az árfolyamváltozásához kapcsolódó kockázatairól a felperesek világos, érthető tájékoztatást kaptak, amely kiterjedt arra is, hogy az árfolyamkockázatot ők viselik, és az árfolyamváltozás előre nem látható, nem kiszámítható költségeket okozhat részükre. Egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával abban is, hogy a várható árfolyamváltozások reális, valós esélyeiről,

az azokat meghatározó tényezőkről, okokról, az árfolyamok várható alakulásáról a felperesek által elvárt módon alperesnek nem volt kötelessége - de részben módja sem - tájékoztatást nyújtani.

- [16] Az ítélet tábla kifejtette, ettől eltérő álláspontra az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződéses kikötés árfolyamrést és a hiteldíj egyoldalú megváltoztatását szabályozó szerződéses feltételekkel együtt történő értelmezése esetén sem lehet jutni, mivel az alperes ezek ismeretében adott tájékoztatójából a felperesek számára felismerhetőnek kellett lenni, hogy az árfolyamkockázat valós, az korlátozás, azaz felső határ nélkül terheli őket.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [17] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben - tartalma szerint - a jogerős ítélet árfolyamkockázat viselésével kapcsolatos kereseti kérelmük elutasítását helybenhagyó rendelkezésének hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és közbenső ítéletben annak megállapítását kérték, hogy a kölcsönszerződés érvénytelen. Kérték az érvénytelenség jogkövetkezményének levonása körében az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását. Állították, a jogerős ítélet az rPtk. 209. § (1) és (2) bekezdésébe, illetve a 209/A. § (2) bekezdésébe ütközik.
- [18] A felperesek előadták, fizetési kötelezettségüket a kölcsönszerződés árfolyamkockázat viselésére vonatkozó 2. pontján túl a szerződés további rendelkezései, így a 3.5. és 4.7. pontjai is befolyásolták. A 3.5. pont feljogosította az alperest az ügyleti kamat és a kezelési költség egyoldalú megváltoztatására, anélkül azonban, hogy megállapítható lenne, hogy mely körülmény bekövetkezésének hatására a hiteldíj melyik elemét és milyen mértékben jogosult megváltoztatni. A 4.7. pont értelmében a vételi és az eladási árfolyam közötti különbség a felpereseket terheli, ugyanakkor árfolyamrés százalékos mértéke nem volt ismert. A felperesek ezért a szerződés megkötésekor az abban szereplő feltételek alapján nem láthatták előre fizetési kötelezettségük mikénti alakulását és változásának mechanizmusát, ezért a szerződés az EUB C-51/17. számú ítélet 4. pontjában írtak szerint érvénytelen.
- [19] Hivatkoztak továbbá arra is, hogy az EUB ugyanezen ítéletének 76. pontjában foglaltak szerint a banknak a tájékoztatást a szerződés megkötése előtt időben kell nyújtania. A kellő idő fogalmát a később hatályba lépő, az Európai Parlament és Tanács 2014/17. számú irányelve határozza meg legalább hét napban. A jogszabállyal hatályba léptetett feltétellel ellentétes kikötés a jogszabály hatályba lépése előtt sem lehetett tisztességes. Ha a tájékoztatás nem kellő időben történt, akkor az nem lehet világos és érthető. Ugyanígy foglalt állást a Konzultációs Testület a 2019. április 10-i ülésén (Emlékeztető 5. pont).
- [20] Az elegendő idő biztosításának ténye alperes bizonyítási terhe. A perben nem merült fel adat arra, hogy az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás a közjegyzői aktust mennyi idővel előzte meg, és ez az időintervallum elegendőnek minősült-e ahhoz, hogy a felperesek alperes ajánlatát más ajánlatokkal összevessék, és megalapozott döntést hozhassanak.
- [21] A felperesek a fenti érveik mellett előadták azt, hogy a szerződés 2. pontjában adott, valamint a külön tájékoztatás a tartalmukat tekintve sem volt világos és érthető. Megítélésük szerint, amennyiben egy átlagosan tájékozott fogyasztó kijelenti (ahogyan azt a felperesek tették a perbeli szerződés 2. pontjában), hogy a kockázatot a fizetőképességének és vagyoni helyzetének megfelelően vállalja, akkor azt nem lehet úgy értelmezni, hogy fizetőképességén és vagyoni helyzetén felül korlátlan kockázatot vállal, az átlagos fogyasztó fizetőképessége és vagyoni helyzete ugyanis nem korlátlan.
- [22] A külön tájékoztatás 3. és 4. bekezdése az átlagosan tájékozott fogyasztó számára úgy értelmezhető, hogy a finanszírozás előnye, azaz a finanszírozás devizanemének forinttal szembeni árfolyamesése, illetve a forinttal szembeni árfolyam növekedése egyenlő esélyű. Nem tartalmaz továbbá külön figyelemfelhívást a nemzeti fizetőeszköz súlyos leértékelődésének lehetőségére, és nem tér ki a külföldi kamatlábak megemelkedésének törlesztőrészletekre gyakorolt hatására. A C-51/17. sz.

ítélet 74. pontja szerint a tájékoztatásnak legalább ezen körülményekre ki kell terjednie. A Konzultációs Testület 2019. június 19-i Emlékeztetője felhívja a figyelmet arra, hogy az árfolyamváltozás alapvető pénzügyi körülménye a forint és a svájci frank inflációjának különbözetéből következik. Egy átlagos fogyasztó ugyan a forint inflációjával tisztában lehetett, a svájci frank inflációs adatait azonban nyilvánvalóan nem ismerhette. Arról a pénzügyi intézménynek kellett volna tájékoztatást adnia.

- [23] A fentiekből következik, hogy a felperesek által vállalt árfolyamkockázat nem lehet korlátlan, csupán maximum jelentős mértékű. A Konzultációs Testület fenti emlékeztetője is utal 2014/17/EU irányelvre. Felperesek véleménye szerint a hivatkozott irányelv, azaz az uniós jog a fogyasztókkal kötött devizaalapú hitelmegállapodások esetében kizárja, hogy a fogyasztó korlátlanul viselje az árfolyamkockázatot.
- [24] Felperesek a felülvizsgálati tárgyláson kérték a felülvizsgálati eljárás tárgylásának felfüggesztését a C-609/19. számon folyamatban lévő előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig.
- [25] Alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [26] A Kúria elsődlegesen a felperesek felfüggesztés iránti kérelmét vizsgálta, és megállapította, hogy a C-609/19. számú, az EUB előtt folyamatban lévő előzetes döntéshozatali eljárás nem indokolja jelen felülvizsgálati eljárásban a per tárgyalásának a felfüggesztését a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 152. § (2) bekezdése alapján. Abban az előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményező nemzeti bíróság a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK irányelv 4. cikkének (2) bekezdése és a 3. cikkének (1) bekezdése értelmezését kérte: milyen szempontok alapján kell vizsgálni a deviza alapú kölcsönszerződés árfolyamkockázatára vonatkozó szerződéses rendelkezések világos és érthető megfogalmazását. A Kúria utal arra, hogy tartalmilag ugyanezt a kérdést az EU Bíróság már megválaszolta, például a felülvizsgálati kérelemben is hivatkozott C-186/16. számú ítéletében (41. és 51. pontok), valamint a C-51/17. számú ítéletében (78. és 83. pontok). Más döntést megalapozó ítélet ezen eljárás eredményeként sem várható.
- [27] A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel érintett rendelkezését az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az abban megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek. A felülvizsgálati kérelemben írtak alapján a felülvizsgálati eljárás tárgyát egyedül a tájékoztatás tisztességtelenségére alapított, az árfolyamkockázat viselését kizárólag a felperesekre telepítő szerződéses rendelkezés tisztességtelenségének kérdése képezte.
- [28] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben arra hivatkozással állították, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő, hogy egyrészt nem kellő időben kapták meg az árfolyamkockázatról a tájékoztatást, másrészt az nem volt kellően világos és egyértelmű, a tájékoztatás tartalma nem felelt meg az EUB tételesen megjelölt ítéleteiben írtaknak.
- [29] A Kúria rögzíti, hogy a felperesek felülvizsgálati kérelmükben anyagi jogi jogszabálysértésre hivatkoztak, megsértett jogszabályhelyként az rPtk. 209. § (1) és (2) bekezdését és 209/A. § (2) bekezdését tüntették fel. Eljárási szabálysértést nem jelöltek meg.
- [30] A Kúria kiemeli, az rPp. 272. § (2) bekezdésében és az azt értelmező, a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II.15.) PK véleményben írtak értelmében a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabály megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt konkrétan megjelöli a megsértett jogszabályhelyet, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása

indokát ismerteti. A felülvizsgálati kérelem csak abban a részében alkalmas érdemi elbírálásra, amely maradéktalanul rendelkezik a fenti tartalmi követelményekkel.

- [31] A felperesek állították, mivel a szerződés aláírása napján kapták meg az árfolyamkockázatról történt tájékoztatást, az nem minősül, nem minősülhet kellő időben nyújtott tájékoztatásnak. Az nem felel meg az EUB ítéleteiben meghatározott elvárásának, továbbá az 2014/17/EU irányelv rendelkezéseinek. A Kúria rögzíti, hogy a felülvizsgálati kérelemben is írtaknak megfelelően a hivatkozott irányelv a szerződéskötés idején még nem volt hatályban, így annak rendelkezéseit nem lehetett az adott eljárásban figyelembe venni jogszabálysértésként. A 2007-ben megkötött szerződés rendelkezésének tisztességtelenségét önmagában szintén nem eredményezheti az a körülmény, hogy az nem felel meg a több évvel a szerződéskötést követően alkotott irányelvben megjelenő szabályozásnak. Azt, hogy a felperesek kellő időben kaptak-e tájékoztatást, az eljáró bíróságoknak az EUB ítéleteiben, így például a felülvizsgálati kérelemben is hivatkozott C-51/17. számú ítélet 76. pontjában is megfogalmazott szempontok alapján kellett megítélniük. Aszerint a kellő idő annak biztosítását jelenti, hogy a 93/13 irányelv huszadik preambulum bekezdésének megfelelően a fogyasztó ténylegesen megismerhesse a szerződés összes feltételét, hogy annak valós ismerete alapján dönthesse annak elfogadásáról.
- [32] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette. Értékelte a felperesek személyes előadását, a perben meghallgatott tanúk vallomását, továbbá a szerződésben és a külön nyilatkozatban adott tájékoztatás tartalma mellett különösen azt, hogy a felpereseknek a korábbi szerződésük révén már volt tapasztalatuk a deviza alapú szerződésekkel kapcsolatban. A másodfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésével ítélte úgy, hogy az adott körülmények között a felperesek számára elegendő idő állt rendelkezésre az árfolyamkockázat megértésére. A felperesek felülvizsgálati kérelmükben ezen érvelésre nem tettek semmilyen előadást. A per során és a felülvizsgálati kérelmükben sem hivatkoztak olyan körülményekre, amelyek a másodfokú bíróság bizonyítékok együttes értékelésén alapuló álláspontját cáfolná, például nem állították, hogy a korábbi szerződésük megkötésekor nem kaptak tájékoztatást az árfolyamkockázatról, vagy az ott kapott tájékoztatás más tartalmú volt. Így a bizonyítékok mérlegelésén alapuló döntésre tekintettel, az rPp. 206. §-ának megsértését fel nem tüntető felülvizsgálati kérelemben foglaltakra alapján nem volt eljárási lehetőség arra, hogy a Kúria a tájékoztatás elégtelen jellegét arra hivatkozással állító felperesi érvelést érdemben vizsgálja, hogy tájékoztatást az alperes nem kellő időben nyújtotta.
- [33] A felperesek azon érvelésével összefüggésben, hogy az adott tájékoztatás tartalma nem felelt meg az EUB joggyakorlata által felállított a tisztességes tájékoztatással szembeni követelménynek a Kúria - a jogerős ítéletben írt részletes indokolás szükségtelen megismétlése nélkül - a perben eljáró bíróságok egyező jogi álláspontját osztotta. A tájékoztatás az EUB által értelmezett átlagos fogyasztó mércéjét figyelembe véve alkalmas volt arra, hogy a felperesek tudomást szerezzenek az árfolyamkockázatról, arról, hogy az reális, gazdasági helyzetükre súlyos kihatással lehet. A Kúria utal arra is, a felülvizsgálati kérelemben kiemelt, a külföldi kamatlábak megemelkedésének törlesztőrészekre gyakorolt hatására az adott esetben a tájékoztatásnak nem kellett kitérnie, mivel a kölcsönszerződés rendelkezése szerint az ügyleti kamat nem ahhoz kötött volt, ugyanakkor ha szűkkörűen is, de erre vonatkozó tájékoztatást is kaptak a felperesek.
- [34] Olyan következtetést a Kúria sem lát levonhatónak az EUB C-51/17. számú ítélete 83. pontjából, hogy önmagában az elszámolás során egyébként orvosolt árfolyamrész alkalmazása, illetve az egyoldalú szerződésmódosítás tisztességtelen szabályozása önmagában, minden további vizsgálat nélkül átláthatatlanná tette volna a kockázatokat a szerződés megkötésekor. Az árfolyamkockázat mint az adott szerződéstípus jellegadó sajátossága a fenti rendelkezésektől függetlenül is fennállt. Amennyiben EUB úgy ítélte volna meg, hogy ezen tisztességtelen szerződési feltételek és az árfolyamkockázat együtt eleve kizárta a szerződés gazdasági következményeinek átlátását, nem adott volna a nemzeti bíróság részére az árfolyamkockázatról való tájékoztatás tisztességességének megítéléséhez szempontokat.

- [35] A Kúria mindezekre tekintettel a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében az rPp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [36] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelemre tekintettel a felperesek személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a bírósági eljárásban a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli. A Kúria a felpereseket az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezte az alperes jogi képviseleti díjból álló eljárási költségének megfizetésére. Azt a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alapján, a kifejtett képviseleti tevékenységgel arányosan, mérsékelt összegben határozta meg.
- [37] Az ítélet elleni felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.
- [38] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2021. február 23.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes sk. előadó bíró, Dr. Osztovits András sk. bíró